

Nr.
van het arrest

Nr. 1359 P 95
van het parket

- Urbanisatie
- Venstak afschrift
- Ontvangen

— in persoon ontvangen
op

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting—
— behoeften van inwendige
aard

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
7e kamer,
rechtdoende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

en:

DE GEMEENTE

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen,
Gemeentehuis te

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Meester _____, advocaat bij de balie
van _____

tegen:

bediende
geboren te _____
wonende te _____

op

en thans te _____

Belg

beklaagde
afwezig

beklaagd van:

te

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of zedoogd op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als met een globale oppervlakte van 1190 m², eigendom van

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven, van 3 mei 1993 tot 29 november 1993 te hebben instandgehouden n.l. een houten chalet (11 m bij 5 m), die permanent bewoond wordt.

Gezien het bewijs van overschrijving, van de dagvaarding van beklaaide door de bewaarder der Hypotheken,
de dato 27 april 1994,

Gelet op de akte van aankoop verleden voor notaris te
op 30 juli 1992;

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op

- 21 november 1995 door BEKLAAGDE tegen al de beschikkingen
- 22 november 1995 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 15 november 1995 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, 26e kamer, dewelke

- beklaaide veroordeelt tot een geldboete van 200 frank x 100 = 20.000 frank of twee maanden vervangende gevangenisstraf, met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaar vanaf heden
- beklaaide verplicht tot betaling van een bijdrage van 10 frank x 200 = 2.000 frank
- aan veroordeelde een vergoeding van 1.000 frank oplegt
- veroordeelde verplicht tot betaling van de kosten van het geding belopende 1.344 frank

en verder als volgt heeft beslist:

Beveelt aan veroordeelde de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van tien maanden;

Beveelt aan veroordeelde de nodige bouwwerken of aanpassingswerken te laten uitvoeren binnen een termijn van (sic)

Machtigt van nu af voor alsdan de burgerlijke partij daartoe van ambtswege te doen overgaan;

Zegt dat de burgerlijke partij gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Beveelt dat de veroordeelde gehouden is alle nodige uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter,

Beveelt dat de veroordeelde gehouden (sic) te betalen een dwangsom van 2.000 fr. per dag bij niet uitvoering van de herstelmaatregel binnen de gestelde termijn;
zijnde de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen;

Zegt dat deze som zal dienen betaald te worden in handen van de ontvanger van de registratie, op een speciale rekening van de door de Minister van Openbare Werken beheerde begroting.;

Gelet op het gegeven dat beklaagde niet vervolgd wordt hoofdens een inbreuk op een vergunningsplichtige gebruikwijziging, wat overigens niet kan gezien het gebouw in se niet vergund is, wordt de vordering van de Gemeente tot stopzetting van de permanente bewoning afgewezen als niet oorzakelijk met de straffeiten;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen ontwikkeld door Meester , advocaat bij de balie van

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gelet op de neergelegde conclusie;

Overwegende dat beklaagde, regelmatig gedagvaard zijnde, niet ter terechtzitting van dit Hof verschenen is, noch iemand voor hem; dat te zijnen opzichte de zaak dan ook bij verstek is behandeld;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat het Openbaar Ministerie op de terechtzitting van het hof d.d. 15 december 2000 vorderde dat:

“de feiten thans gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999”;

Dat deze toevoeging het vervolgde feit niet wijzigt;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering op de terechtzitting van 7 oktober 1998 werd gestuit door de verdaging van de zaak naar de terechtzitting van 22 oktober 1999;

Overwegende dat de aan beklaagde ten laste gelegde feiten thans strafbaar zijn gesteld door de artikelen 2, 99, 146, 147, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het Decreet van 28 september 1999 in werking getreden op 1 mei 2000; dat de feiten, indien bewezen, zowel thans als op het ogenblik dat ze gepleegd werden strafbaar waren; dat het hof krachtens artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf toepast, d.i. te dezen de straf die ten tijde van het misdrijf was bepaald;

Overwegende dat het, door de stukken van het dossier en door het onderzoek dat op de terechtzitting van het hof werd gedaan, bewezen is dat beklaagde zich schuldig maakte aan de haar ten laste gelegde feiten;

Overwegende dat het hof bij de keuze van de straffen en het bepalen van de strafmaat het blanco strafregister van beklaagde in aanmerking neemt;

Overwegende dat de eerste rechter - gelet op de vordering van de gemachtigde ambtenaar en gelet op artikel 65 van de Stedenbouwwet (thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening) - terecht het herstel van de plaats in de vorige staat beval en besliste dat de gemachtigde ambtenaar (thans de stedenbouwkundige inspecteur) en het college van burgemeester en schepenen van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien;

Overwegende dat het echter gepast voorkomt de termijn voor dit herstel te bepalen op één jaar te rekenen vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal getreden zijn;

Overwegende dat het hof tevens dient te statuëren over de vordering strekkende tot veroordeling tot betaling van een dwangsom;

Overwegende dat het te dezen, gelet op de aard van de inbreuk, aangewezen is een dwangsom op te leggen; dat deze dwangsom wordt bepaald op 1000 frank per dag vertraging na het verstrijken van de hoger aangehaalde termijn van één jaar;

Betreffende de burgerlijke partiistelling van de Gemeente

Overwegende dat de stelling van de burgerlijke partij enkel mag strekken tot herstel van de eigen schade, die door het vervolgde misdrijf werd veroorzaakt; dat die civielrechtelijke vordering enkel behoort aan degene die rechtstreeks en persoonlijk door het misdrijf werd benadeeld;

Overwegende dat de vordering van de burgerlijke partij de Gemeente te dezen strekt tot vrijwaring van het algemeen belang van de gemeenschap maar niet tot herstel van schade aan de particuliere belangen van de gemeente; dat de Gemeente te dezen geen belang heeft dat van het algemeen belang onderscheiden is; dat de stelling van de burgerlijke partij derhalve onontvankelijk is;

Overwegende dat de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw uitdrukkelijk de wijze bepaalt waarop de gemachtigde ambtenaar (thans de stedenbouwkundige inspecteur) en het college van burgemeester en schepenen voor de rechtbanken kunnen optreden (cfr. artikel 67 van de oude wet, thans artikel 149 § 2 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening); dat de wet (thans het decreet) geenszins bepaalt dat de gemachtigde ambtenaar (thans de stedenbouwkundige inspecteur) en/of het college van burgemeester en schepenen zich ter vrijwaring van het algemeen belang burgerlijke partij kunnen stellen;

Overwegende dat artikel 1 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering uitdrukkelijk bepaalt dat de rechtsvordering tot toepassing van de straffen niet kan worden uitgeoefend dan door de ambtenaren die de wet daarmee belast; dat artikel 3 van dezelfde titel bepaalt dat de rechtsvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt, behoort aan hen die de schade hebben geleden;

Overwegende dat de ontvankelijkheid van de stelling van de burgerlijke partij te dezen de openbare orde aanbelangt en derhalve door het hof ambtshalve dient te worden onderzocht; dat het immers niet aan te nemen is dat natuurlijke personen of rechtspersonen, privaatrechtelijke of publiekrechtelijke personen, die geen eigen schade hebben geleden, zich op ontvankelijke wijze zouden kunnen burgerlijke partij stellen en derhalve ook, door een rechtstreekse dagvaarding, de strafvordering bij de correctionele rechtbank aanhangig zouden kunnen maken, ook wanneer het openbaar ministerie - desgevallend binnen het kader van zijn vervolgingsbeleid - vervolging niet opportuun heeft geacht en de personen die eigen

schade hebben geleden de zaak niet aan de strafrechter wensen voor te leggen;

Overwegende dat een tegengestelde opvatting ertoe zou leiden dat elk gewest, elke provincie, elke gemeente, - wegens op haar grondgebied gepleegde misdrijven - een gerechtelijk onderzoek zou kunnen doen uitvoeren, c.q. de strafvordering bij de correctionele rechtbank aanhangig zou kunnen maken, zelfs wanneer het openbaar ministerie en de persoonlijke benadeelden zulks niet wenselijk achten;

OM DIE REDENEN,

HET HOF

Recht doende bij verstek opzichts beklaagde;

Gelet op de artikelen:

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 194, 203, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 44, 64, 65 en 69 wet 29.03.1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 wet 22.12.1970 en 78 en 81 wet 29.03.1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28.06.1984 gew. art. 42, 66, 68, 72 Ruimtelijke Ordening Coördinatie 22.10.1996, thans art. 99, 146, 147, 148, 149, 150, 153, 160, 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd door het decreet van 26.04.2000
- 1385 bis van het gerechtelijk wetboek
- 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40 strafwetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 162 van de wet van 26 juni 1992
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de wet van 24 december 1993
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door de K.B.'s van 29 juli 1992 en 23 december 1993
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961, 24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998.

Ontvangt de hogere beroepen;

Stelt vast dat het verval van de strafvordering door verjaring werd gestuit;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Veroordeelt beklagde voor het ten laste gelegde feit tot een geldboete van 50 frank, te vermeerderen met 990 opdecimen en alzo gebracht op 5.000 frank of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

Beveelt de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van één jaar vanaf de dag van het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval dat de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de termijn van één jaar nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal getreden zijn, met dien verstande dat die dwangsom niet kan worden verbeurd voor de betekening van dit arrest;

Verplicht beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van tien frank, verhoogd met 1990 opdecimen en alzo gebracht op tweeduizend frank;

Legt aan veroordeelde een vergoeding op van duizend frank;

Verklaart de stelling van de burgerlijke partij onontvankelijk;

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van beide aanleggen op strafrechtelijk gebied, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 5.041,- frank;

Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar stelling in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 362,- frank;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de ZEVENDE kamer van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op ZESTIEN MAART TWEEDUIZENDENEEN
waar aanwezig waren :

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Advocaat-generaal
Griffier

Goedgekeurd de doorhaling van / regel en / woord